

РЕШЕНИЕ

№ 742

гр. Плевен, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милена Св. Томова

при участието на секретаря АНЕТА ХР. ЙОТОВА
като разгледа докладваното от Милена Св. Томова Гражданско дело № 20234430101219 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по обективно съединени искове с правно основание чл.242, във вр. с чл.128 от КТ и чл.245, ал.2 от КТ, във вр. с чл.86 от ЗЗД.

В Плевенският районен съд е постъпила искова молба от А. Т. Я., ЕГН *****, съдебен адрес: *** - чрез адв. А. В. - *** против „СТАБИЛ 333” ЕООД, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от управителя Л.А.Н., в която се твърди, че страните били в трудово правоотношение от 18.02.2022г. до 01.10.2022г., през което време ищеца работил при ответника като охранител с място на работа най-напред в *** в ***, а след това и в ***. Излага се, че трудовият договор бил прекратен на 01.10.2022г., на основание чл.325, ал.1, т.1 КТ - по взаимно съгласие на страните, със Заповед №33-22/01.10.2022г. на Управителя на „СТАБИЛ 333”ЕООД.

Твърди се още, че през времетраенето на трудовото правоотношение при ответното дружество били начислени по ведомост, но не били заплатени на работника трудови възнаграждения за месец август 2022г. и за месец септември 2022г. в общ размер на 1449,66 лв., представляващи чистата сума за получаване, формирана след приспадане на нормативно определените

удрџки /за данџци и осигуровки/. В тази сума били включени: неизплатено трудово възнаграждение /чиста сума/ за месец август 2022г. в размер на 597,44 лв. и неизплатено трудово възнаграждение /чиста сума/ за месец септември 2022г. в размер на 852,22лв.

Навеждат се доводи, че съгласно чл.124 КТ работодателят е длџжен да заплаща на работника или служителя възнаграждение за извършената работа, а съобразно чл.128, т.2 КТ той е длџжен да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа в установените срокове. Сочи се, че на ищеца не било изплатено длџжимото трудово възнаграждение в уговорените между страните срокове в чл.2.6 от трудовия договор, а именно - до 30-то число на месеца следващ този, за който е положен труда. Това било установено и при извършена по сигнал на работника проверка при работодателя от ***, ***, за което бил уведомен с писмо Изх. №22095405/08.12.2022г. на ***. Въпреки предписанията, дадени на работодателя в резултат от тази проверка, а именно - да изплати длџжимите трудови възнаграждения в срок до 30.12.2022г., същите суми не били заплатени на работника и към момента на завеждане на исковата молба.

Излага се също, че тџй като било налице неизпълнение на парично задџжение, съгласно чл.245, ал.2 КТ и чл.86, ал.1 ЗЗД работодателя длџжал и обезщетение за забавата си в размер на законната лихва от деня на забавата, т.е. - законната лихва върху главници - всяко едно от длџжимите трудови възнаграждения, и за периоди на забавата: от длџжимостта на всяко едно от двете вземания поотделно - до датата на депозиране на исковата молба пред съда, както и длџжал законна лихва върху същите главници, считано от датата на предявяването на иска пред съда до окончателното им изплащане.

Сочи се, че обезщетението за забава за период от изискуемостта на вземанията до датата на предявяване на иска се определяло общо в размер на 54,11 лв., в която сума се включвали: обезщетение за забава върху длџжимото трудово възнаграждение за месец август 2022г. в размер на 25,23 лв., и обезщетение за забава върху длџжимото трудово възнаграждение за месец септември 2022г. в размер на 28,88 лв.

С изложеното се мотивира правен интерес от предявяване на обективно съединени искове с правно основание чл.128, т.2, във връзка с чл.124 КТ и чл.245 КТ, във вр.чл.86, ал.1 ЗЗД, като се претендира да бъде осџден

ответника да заплати на ищеца сумата от 1 449,66лв., представляваща неизплатено трудово възнаграждение за процесните периоди от време и сумата от 54,11лв., представляваща обезщетение за забавеното му плащане за посочените по-горе периоди на забава.

В о.с.з. на 18.05.2023г. е допуснато изменение на исковете, като ищеца без да изменя петитума е изменил обстоятелствата, на които се основава иска за главница, претендирайки и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, и при това - главницата от 1 449,66лв. се счита претендирана за незаплатено трудово възнаграждение за месец август 2022г. в размер на 597,44лв., неизплатено трудово възнаграждение за месец септември 2022г. в размер на 596,22лв. и неизплатено обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 255,60лв. Мораторната лихва се счита претендирана в размер на 60,51лв.

Ответникът „СТАБИЛ 333“ ЕООД не е депозирал писмен отговор в срока по чл.131 от ГПК.

Безспорно е и се установява от приложените преписи на Трудов договор №ОК-1801 от 18.02.2022г. и Заповед №33-22 от 01.10.2022г., че ищеца А. Я. е работил при ответното дружество „Стабил 333“ ЕООД за периода от 18.02.2022г. до 01.10.2022г., заемайки длъжността ***. Видно е, че трудовото правоотношение между страните е било прекратено на основание чл.325, ал.1, т.1 от КТ – по взаимно съгласие.

От приложения препис на писмо, изходящо от *** с изх. №22095405/08.12.2022г. се установява, че по сигнал на ищеца е била извършена проверка на ответното дружество и установено неизпълнение на задължението му за плащане на трудово възнаграждение, като са били дадени предписания със срок за изпълнение.

От изслушаното в о.с.з. на 18.05.2023г. заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза се установява, че дължимото на ищеца трудово възнаграждение за месец август 2022г. се изчислява на 597,44лв. чиста сума за получаване, а за месец септември 2022г. – в размер на 596,62лв. нетна сума и същото не е било изплатено на работника. Установява се още от експертното заключение, че ищеца е имал 8 дни неизползван платен годишен отпуск към датата на прекратяване на трудовия договор и дължимото за него обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ се изчислява на 284лв. брутна сума или

255,60лв. нетна сума. Експертът е дал заключение за размера на търсената лихва за забавено плащане на трудовото възнаграждение и обезщетение за неизползван отпуск, като размера на мораторната лихва върху неизплатеното трудово възнаграждение се изчислява на 49,72лв. за периода от падежа на всяко отделно плащане до 02.03.2023г., а размера на мораторната лихва върху неизплатената сума от 255,60лв., представляваща обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ, се изчислява на 10,79лв. за периода от 01.10.2022г. до 02.03.2023г.

Съдът изцяло кредитира обсъденото експертно заключение, като обективно, компетентно и неоспорено от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По иска с правно основание чл.242 във вр. с чл.128 от КТ.

Установи се от обсъдените доказателства, че страните са били в трудово правоотношение през порцесния период, включващ месеците август и септември 2022г.

Задължението за плащане на трудово възнаграждение е основно задължение на работодателя като насрещна престация за предоставената му и използвана от него работна сила на работника или служителя. Съгласно разпоредбата на чл. 128 от КТ работодателят е длъжен да плаща в установените срокове на работника или служителя уговореното трудово възнаграждение за извършената работа.

Установи се от обсъденото заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, че неизплатеното трудово възнаграждение на ищеца за месец август 2022г. се изчислява в размер на 597,44лв. (чиста сума за получаване), а за месец септември 2022г. се изчислява на 596,62лв. (чиста сума за получаване) или общо 1 194,06лв.

С оглед горното, съдът намира, че предявеният иск с правно основание чл.242, във вр. с чл.128 от КТ се явява изцяло основателен и доказан и следва да бъде уважен като такъв, респективно осъден ответника да заплати в полза на ищеца сочената по-горе сума, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане.

По иска с правно основание чл.224, ал.1 от КТ.

При прекратяване на трудовото правоотношение работникът или

служителят има право на парично обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск, съгласно разпоредбата на чл.224 ал.1 от КТ.

Установи се от обсъдените доказателства, че ищеца не е ползвал 8 дни от полагащия му се платен годишен отпуск, а от изслушаното експертно се установи, че размера на обезщетението за неизползвания такъв отпуск се изчислява на 255,60лв. (нетна сума). С оглед на това исковата претенция по чл.224, ал.1 от КТ също се явява изцяло основателна и доказана и следва да бъде уважена като такава. Върху главницата следва да се присъди и законната лихва, считано от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане.

По иска с правно основание чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл. 245 ал.2 от КТ работодателят-длъжник трябва да заплати на работника или служителя- кредитор, при забава, която произтича от неизплатено трудово възнаграждение, обезвреда, която е определена в размер на основния лихвен процент за съответния период. От заключението по съдебно-икономическата експертиза се установи размера на претендираното обезщетение за забава върху всяко от забавеното трудово възнаграждение, поради което съдът счита, че следва да се присъди обезщетение за забавено плащане на трудовото възнаграждение в общ размер на 49,72лв., от която сума 26,66лв. мораторна лихва върху неизплатеното трудово възнаграждение за м.август 2022г. и 23,06лв. мораторна лихва върху неизплатеното трудово възнаграждение за м.септември 2022г.

Ищецът претендира на основание чл.86 от ЗЗД и заплащане на обезщетение за забавено изплащане на претендираното обезщетение по чл.224 ал.1 от КТ в размер на 10,79лв. В Кодекса на труда не е предвиден ден за изпълнение на задължението за плащането на това обезщетение, а това е сторено само относно трудовото възнаграждение, каквото е и това за престой не по вина на работника, с разпоредбите на чл.270 ал.2 и чл.245 от КТ. При това положение и по силата на чл.84 ал.2 от ЗЗД длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора (в този смисъл е и определение № 901 от 10.08.2010 г. на ВКС по гр. д. № 376/2010 г., III г. О.). Ищецът не е представил по делото доказателства да е поканила ответното дружество преди предявяването на иска да изпълни задължението си да му плати обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск, поради което лихва за забава до този момент не му се дължи. С оглед на това съдът намира, че тази исковата

претенция по чл.86 от ЗЗД в тази част е неоснователна и недоказана и следва да се отхвърли като такава.

С оглед изхода на производството и на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответника следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените деловодни разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 445,50лв., съразмерно уважената част от исковете

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответника следва да заплати по сметка на ПлРС държавна такса върху уважените искове в размер на 59,98 лв. и разноси за вещо лице в размер на 200 лв.

Следва да се допусне предварително изпълнение на решението, на основание чл.242, ал.1 от ГПК.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 242 от КТ, във вр. с чл.128 от КТ „СТАБИЛ 333” ЕООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, да **ЗАПЛАТИ** в полза на **А. Т. Я.** с ЕГН *****, съдебен адрес: ***, сумата от **1 194,06лв.** (чиста сума за получаване), представляваща неизплатено трудово възнаграждение за месеците август и септември 2022г., **ведно със законната лихва** върху тази сума, считано от 02.03.2023г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл.224, ал.1 от КТ „СТАБИЛ 333” ЕООД с ЕИК ***, да **ЗАПЛАТИ** в полза на **А. Т. Я.** с ЕГН *****, сумата от **255,60лв.** (чиста сума за получаване), представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 02.03.2023г. до окончателното ѝ изплащане

ОСЪЖДА на основание чл. 245 ал.2 от КТ, във вр. с чл.86 от ЗЗД „СТАБИЛ 333” ЕООД с ЕИК ***, да **ЗАПЛАТИ** в полза на **А. Т. Я.** с ЕГН *****, сумата от **49,72лв.**, представляваща обезщетение за забавено плащане трудовото възнаграждение за месеците август и септември 2022г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата от 10,79лв., представляваща мораторна лихва за забавено плащане на обезщетението за неизползван платен годишен отпуск, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 от ГПК „СТАБИЛ 333” ЕООД с ЕИК ***, да **ЗАПЛАТИ** в полза на **А. Т. Я.** с ЕГН *****, сумата от **445,50 лв.**, представляваща деловодни разноси за адвокатско възнаграждение, съразмерно уважената част от исковете.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 от ГПК „СТАБИЛ 333” ЕООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: *** **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на ПлРС държавна такса в размер на 59,98лв. и разноси за вещо лице в размер на 200 лв.

ДОПУСКА на основание чл.242, ал.1 от ГПК предварително изпълнение на решението в частта му относно присъденото трудово възнаграждение и обезщетения.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Плевенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____